

वा० रा०

॥२१९॥

गम्यतामिति उवाचेत्यर्थः रावणपत्नीरिति शेषः ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ अयंसंस्कारेण वम्यामेव सायंकाले ॥ कतक० ॥ १०४ ॥ इति रामाभिरामे रा० वा०
यु० त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तेरावणेति ॥ १ ॥ सुग्रीवस्य मंत्रितं सेनासंमेलनसीतान्वेषणादिसर्वकार्यसाधकं मंत्रसाम
र्थ्यं ॥ २ ॥ मारुतिलक्ष्मणयोस्मैऽनुरागं वीर्यं च ॥ ३ ॥ इंद्रदत्तं इंद्रप्रेषितं अनुज्ञाप्य रथं नयेत्याज्ञां दत्वा ॥ ४ ॥ ५ ॥ यद्यपि भारते सीताया आगमनोत्तरं रथादवतरणं भगव

गम्यतामिति ताः सर्वा विविशुर्नगरंततः ॥ प्रविष्टा सुपुंरिं स्त्रीषु राक्षसैर्द्रो विभीषणः ॥ रामपार्श्वमुपागम्य समतिष्ठद्विनीतवत् ॥ १२० ॥
रामोपि सहसैन्येन स सुग्रीवः स लक्ष्मणः ॥ हर्षलेभेरिपुं हत्वा वृत्रं वज्रधरो यथा ॥ १२१ ॥ ततो विमुक्त्वा स शरं शरासनं महेन्द्रदत्तं कवचं
सतन्महत् ॥ विमुच्य रोषं रिपुनिग्रहात्ततो रामः स सौम्यत्वमुपागतो रिहा ॥ १२२ ॥ इ० वा० यु० त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥
तेरावणवधं दृष्ट्वा देवगंधर्वदानवाः ॥ जग्मुः स्वैः स्वैर्विमानैस्ते कथयंतः शुभाः कथाः ॥ १ ॥ रावणस्य वधं घोरं राघवस्य पराक्रमं ॥ सुयुद्धं
वानराणां च सुग्रीवस्य च मंत्रितं ॥ २ ॥ अनुरागं च वीर्यं च मारुतेर्लक्ष्मणस्य च ॥ पतिव्रतात्वं सीताया ह नू मतिपराक्रमं ॥ कथयंतो महा
भागा जग्मुर्हृष्टा यथागतं ॥ ३ ॥ राघवस्तुरथं दिव्यमिन्द्रदत्तं शिखिप्रभं ॥ अनुज्ञाप्य महाबाहुर्मतलिं प्रत्यपूजयत् ॥ ४ ॥ राघवेणाभ्य
नुज्ञातो मातलिः शक्रसारथिः ॥ दिव्यंतरथमास्थाय दिवमेवोत्पपात ह ॥ ५ ॥ तस्मिंस्तु दिवमारूढे सरथे रथिनां वरः ॥ राघवः परमः प्री
तः सुग्रीवं परिष्वजे ॥ ६ ॥ परिष्वज्य च सुग्रीवं लक्ष्मणेनाभिवादितः ॥ पूज्यमानो हरिगणैराजगाम बलालयं ॥ ७ ॥ अथोवाच सकाकु
त्स्थः समीपपरिवर्तिनं ॥ सौमित्रि मित्रसंपन्नं लक्ष्मणं शुभलक्षणं ॥ ८ ॥

तउक्तं तथापि तत्र पौर्वापर्यक्रमेतात्पर्याभावान्न क्षतिः ॥ ६ ॥ लक्ष्मणे
नाभिवादितो राघवः बलालयं सेनानिवेशस्थानं ॥ ७ ॥ अथ त्रिभिर्दिनैः दशरात्रैकादशाहद्वादशाहकर्तव्यक्रियासमाप्तौ चतुर्थेऽहनीत्यर्थः ॥ नात्र दशाहमाशौचमिति भ्रमितव्यं
उद्यतैराहवेशस्त्रैः क्षत्रधर्ममृतस्य तु ॥ सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथाशौचमिति स्थितिरिति मनूक्तेः ॥ ८ ॥

यु० कां०

॥२१९॥